

Vergaderjaar 1984–1985

16 447

Gezondheidswet voor dieren

E

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

Aan de Koningin

's-Gravenhage, 22 maart 1985

Bij Kabinetsmissive van 7 september 1984, nr. 65, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Staatssecretaris van Landbouw en Visserij, mede namens de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur, bij de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt een nota van wijziging met memorie van antwoord en toelichting, betreffende de Gezondheidswet voor dieren.

1. De Raad van State heeft met instemming kennis genomen van de nieuwe opzet die met de nota van wijziging en de daarbij behorende memorie van antwoord in de ontwerp-Gezondheidswet voor dieren is aangebracht. Het ontwerp wint daarmee aan overzichtelijkheid en toegankelijkheid en komt tegemoet aan de wensen van deregulering en harmonisatie. Het college stelt voorts met voldoening vast dat gevolg is gegeven aan het voorstel de rechtsbescherming onder te brengen bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven.

2. Op een aantal plaatsen is naar 's Raads mening ten onrechte niet volstaan met delegatie aan de Kroon, maar is ook subdelegatie mogelijk gemaakt. In de eerste plaats zij gewezen op het voorgestelde artikel 10. Uit de daarbij behorende passage in de memorie van antwoord kan

evenwel worden afgeleid dat regeling bij algemene maatregel van bestuur is beoogd. Bovendien wordt verwezen naar het koninklijk besluit van 1 mei 1975 (Stb. 247), waarin niet de mogelijkheid van subdelegatie is geboden. In de tekst dient derhalve de mogelijkheid van subdelegatie te worden beperkt dan wel uitgesloten.

Ook in het voorgestelde artikel 371, eerste lid, dat de regelgeving met betrekking tot de huisvesting van dieren betreft, zullen deze woorden moeten vervallen. Immers, artikel 1, eerste lid, van de Wet op de dierenbescherming (Stb. 1961, 19), welke wet bij deze wet zal worden ingetrokken, volstaat voor de regeling van de onderhavige materie met regelgeving bij algemene maatregel van bestuur.

Voorts moet een soortgelijke opmerking worden gemaakt voor artikel 370. Krachtens deze bepaling zullen de soorten dieren, waarvan het vervoer naar het buitenland niet zonder certificaat en andere kenmerken en bewijsstukken zal kunnen plaatsvinden, niet alleen bij maar ook krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen worden aangewezen. Het bestaande artikel 3, eerste lid, van de Wet Dierenvervoer (Stb. 1977, 338) kent uitsluitend regeling bij algemene maatregel van bestuur.

De Raad wijst er voor zover nodig nog op dat deze subdelegatie ook niet in overeenstemming is met punt 7

van de Aanwijzingen inzake terughoudendheid met regelgeving.

3. Zoals in de memorie van antwoord ad artikel 45 is uiteengezet, is bij nota van wijziging de inhoud van dit artikel overgebracht in het nieuwe artikel 77k. Het valt op dat de inhoud van het tweede en derde lid van artikel 45 – respectievelijk het achterwege blijven van het opleggen van de heffing, indien en voor zover het Landbouwschap de bedoelde bijdrage in 's Rijks kas stort, en de bevoegdheid van de minister om van het bestuur van een bedrijfslichaam medewerking te vorderen ter zake van het heffen en invorderen van die bijdrage – niet in dit nieuwe artikel zijn verwerkt. In de toelichting op de nota van wijziging ware daaraan aandacht te besteden.

4. In het gewijzigde ontwerp komen verschillende artikelen voor die de mogelijkheid van vrijstelling, onthefing of toestemming inhouden. Het komt het college wenselijk voor dat in de memorie van antwoord of in de toelichting op de nota van wijzigingen wordt uiteengezet hoe deze mogelijkheden, die te vinden zijn in de nieuw voorgestelde artikelen 77q, 81a, eerste lid, 81b, derde lid, en het gehandhaafde artikel 76, zich onderling verhouden.

5. In de nota van wijzigingen is een aan punt 73 van de Aanwijzingen voor de wetgevingstechniek ontleende geheimhoudingsbepaling opgenomen. Dit artikel 81g is zonder motivering onder de werkingssfeer van de Wet op de economische delicten gebracht (artikel 86). Een dergelijke onderbrenging is ongebruikelijk, zoals onder meer blijkt uit de recente Interimwet beperking varkens- en pluimveehouderijen (artikelen 7 en 10 (Stb. 1985, 1)). De Raad beveelt hier aan om voor de gebruikelijke weg te kiezen en deze bepaling te wijzigen.

6. In artikel 86 zijn niet ondergebracht de hiervoor onder 4 genoemde artikelen 76, 81a en 81b. Voor zover aan de daarin voorziene vrijstelling of ontheffing voorschriften zijn verbonden, zal de overtreding daarvan, naar het college aanneemt, onder de toepassing van de Wet op de economische delicten moeten vallen. Artikel 86 ware daarom aan te vullen.

7. De in het voorgestelde artikel 87a (Artikel CCC) voorgestelde aanvulling van de Wet op de kansspelen (Stb. 1964, 483) behelst een bepaling inzake de strafmaat. Indien daarmee wordt beoogd de in de Wet op de kansspelen geregelde strafmaxima te verhogen, merkt de Raad op dat de bepalingen in Titel IV van die wet zich niet tevens richten tot deelnemers aan een wedstrijd met totalisator, hetwelk met de gelijktijdige verwijzing naar de artikelen 37s en 37t wel lijkt te worden verondersteld. Indien evenwel bedoeld is de deelname aan een wedstrijd met totalisator uitdrukkelijk als strafverzwarende omstandigheid bij de overtreding van de voorgestelde artikelen 37s en 37t aan te merken, valt naar de mening van het college niet in te zien waarom zulks niet in het lichaam van de nota van wijzigingen zou kunnen worden bepaald. In verband met het vorenstaande ware de inhoud van het voorgestelde Artikel CCC nader te bezien dan wel in de memorie van antwoord of in de toelichting bij de nota van wijzigingen duidelijker uiteen te zetten.

8. Voor enkele redactionele kanttekeningen moge het college verwijzen naar de bij het advies behorende bijlage.

De Raad van State kan er zich mede verenigen dat de nota van wijzigingen met memorie van antwoord en toelichting wordt ingediend bij de

Tweede Kamer der Staten-Generaal, nadat aan het vorenstaande aandacht zal zijn geschonken.

De Vice-President van de Raad van State,
W. Scholten

Lijst van redactionele kanttekeningen, behorende bij het advies van de Raad van State van 22 maart 1985

– In de nota van wijzigingen ware bij het gebruik van aanhalingstekens punt 124 van de Aanwijzingen voor de wetgevingstechniek in acht te nemen. Zie bij voorbeeld Artikel L, ad 2 en 3.

– In het gehandhaafde artikel 17, tweede lid, onder a, c, d en e, ware in verband met het gestelde in het eerste lid respectievelijk «andere zaken» en «zaken» te vervangen door: produkten en voorwerpen.

– In het voorgestelde artikel 81a, derde lid, (Artikel XX) ware gelet op het bepaalde in punt 58 van de Aanwijzingen voor de wetgevingstechniek het woord «voorwaarden» te vervangen door: voorschriften.

– In het voorgestelde artikel 81l, eerste lid, (Artikel XY) ware «aan te wijzen» te vervangen door: aangewezen.

– De toelichting ad Artikel GG ware nog aan te vullen met de mededeling dat de inhoud van artikel 33, derde lid, van het ontwerp in artikel 77b is ondergebracht.

– In de toelichting ware (bij voorbeeld op bladzijde 3) bij de verwijzing naar kamerstukken punt 109 van de Aanwijzingen voor de wetgevingstechniek in acht te nemen.

– In de memorie van antwoord, halverwege op bladzijde 78, ware in de zin aanvangende met het woord «Overigens» «ontwerp-verordening» te vervangen door: ontwerp-regeling.

– Op bladzijde 87 van de memorie van antwoord ware in de zesde regel van boven het woord «krachtens» te vervangen door: bij.

– In overeenstemming met punt 109 van de Aanwijzingen voor de wetgevingstechniek ware in de memorie van antwoord de vindplaats te vermelden van:

- het gedrukte stuk waaruit blijkt dat het kabinet de aanbeveling van de commissie-Geelhoed ter zake van de ontwerp-Gezondheidswet voor dieren heeft overgenomen (bladzijde 2, achtste regel van onder);

- de met het Landbouwschap gesloten overeenkomsten (bladzijde

17, respectievelijk achtste en achttiende regel van boven);

- de op bladzijde 51 gememoreerde motie-Beekmans (elfde regel van onder).